

Eksekutor, saa er der jo netop god Grund til at give de interesserede i Boet Adgang til at fordre Sikkerhedsstillelse fra ham.

Det er jo ganske rigtigt, at den Sikkerhedsstillelse, som saaledes forlanges, ikke kan gaa saa vidt, at den afværger alle Følger af Bedrageri eller Misligheder fra Eksekutorers Side, det kan man heller ikke naa til over for Statens Kassebetjente, men man maa ogsaa her indskrænke sine Fordringer, idet man vælger et passende Beløb, for hvilket man fordrer Sikkerhed; men lige saa sikkert som det er, at denne Sikkerhedsstillelse for Kassebetjente er en overordentlig heldig Foranstaltning, idet som Regel Tabet bliver dækket, for saa vidt det ikke gaar videre, end Sikkerhedsstillingen naar, og hvis det gaar ud over Sikkerhedsstillingen, dog den væsentligste Del af Tabet bliver dækket — det har man Erfaring for — lige saa sikkert vil det jo ogsaa gaa saaledes med Sikkerhedsstillelse i Dødsboer. Det vil være sjældent, at det Tilfælde skulde indtræffe, at den paagældende Eksekutor skulde løbe sin Vej med hele Boets Beholdning, det er heller ikke saa let en Sag at praktisere. Jeg vilde altsaa sætte megen Pris paa, at man ogsaa paa dette Punkt kunde naa til Enighed. Nu staar jo Sagen saaledes, at man fra Regeringens og Lands tingets Side har anvist en Vej, ad hvilken man kan gaa for at betrygge de interesserede, nemlig ved de Regler, som Lovforslaget giver om Sikkerhedsstillelse. Den Vej, som Folketinget anviser, er ikke acceptabel. Kunde nu Folketinget anvise en lige saa god Vej som den, der er gaaet her med Hensyn til Sikkerhedsstillingen, saa kan man tale derom og se, hvad man vil vælge, men jeg tror ikke, man skal opgive Fordringen om at betrygge de interesserede i Boet, blot fordi man ikke har kunnet komme igennem med denne Tillidsmand, som Folketinget har foreslaet.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets Titel. Der vilde Folketinget jo have indført Betegnelsen „Testamentfuldbyrdere“ i Stedet for det gamle Udtryk „Testamenteksekutorer“ eller „Eksekutorer i Dødsboer“. Jeg sætter megen Pris paa det danske Sprog og ogsaa paa Sprogrensningen, men jeg tror, man gaar for vidt, naar man vil fjerne ikke alene de dagligdags Udtryk, vi bruge saa meget, men tillige de faglige Udtryk, som ere fremmede. Jeg tror, man gaar meget for vidt, naar man vil fjerne disse Udtryk og sætte danske Udtryk i

Stedet, man vil derved i Virkeligheden kun opnaa dette at gøre vort Sprog fattigere; det er ingen Skade til, at et Sprog indeholder en Del fremmede faglige Betegnelser, og det er Tilfældet med saa godt som alle Sprog. Jeg forstaar ikke rigtig Formaålet med at drive denne Sprogrensning saa vidt, at man vil have alle fremmede Udtryk bort. Som sagt, jeg tror ikke, man vil opnaa noget heldigt derved. „Eksekutor“ er et Udtryk, som har været brugt her i meget lang Tid, og som enhver forstaar, og det forekommer mig ganske heldigt at beholde det. „Bestyrer i Boet“ vil ganske sikkert ikke være noget heldigt Udtryk derfor.

Med Hensyn til Lovforslagets Affattelse i sin Helhed give de Udtalelser, der faldd fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro), mig i øvrigt kun Anledning til at udtale, at man kan skrive denne Lov, som man vil, saa er det dog ganske sikkert, at den kan aldrig blive fuldstændig nok til, at en Lægmand, der skal være Eksekutor i et Bo, blot nogenlunde kan nøjes med at staa med denne Lov i Haanden og behandle Boet alene efter den eller efter den i Forbindelse med Skifteloven. Der vil altid komme Spørgsmaal op, som han ikke kan klare alene, og det viser sig jo ogsaa, hvor saadanne Lægmand ere indsatte til Eksekutorer, og Boet da ikke er af en meget simpel Beskaffenhed, at de maa ty til en Jurists Hjælp for at faa gennemført Eksekutorbehandlingen i Boet.

Høegh-Guldberg: Med Hensyn til Sikkerhedsstillingens Størrelse vil jeg gerne tillade mig at gøre en lille Bemærkning. Ansvar for Sikkerhedens Størrelse er jo kastet over paa Skifteretten. Nu staar der i § 5: „Sikkerhedens Størrelse, der efter Boets Beskaffenhed og de i øvrigt foreliggende Omstændigheder kan udgøre indtil 20,000 Kr., fastsættes af Skifteretten“. Det vil altsaa være den, der har at tage Bestemmelse herom, og det er den, der inden for Grænsen af 20,000 Kr. har Ansvar for, at Sikkerhedsstillingen er stor nok. Det vil jo meget let føre til — og jeg har ogsaa hørt Skifteretter udtale sig i den Retning — at hvis man f. Eks. antager, at et Bo har en Størrelse af omtrent 20,000 Kr., vil Skifteretten heller ikke sætte Sikkerhedsstillingen lavere af Frygt for at paadrage sig Ansvar ved at undlade det. Det kan meget let blive Resultatet af § 5, men det er aabenbart ikke Meningen med § 5, den maa jo være, at 20,000 Kr. er